Asociatia "HandHope"
Str. Baltaretu nr. 83
147240 - Peretu
jud. Teleorman
IMPRIMAT

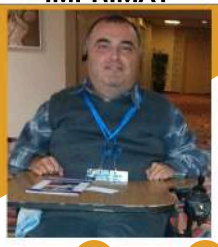

Gândește-te la ceea ce ai,
nu la ceea ce ai pierdut"

ÎMPREUNĂ
revistă specială de informare și inspirație
pentru oameni speciali
Septembrie-Octombrie 2023
Se distribuie gratuit
Nr. 247 - 248

„De multe ori vine nenorocirea peste cel fără prihană, dar Domnul îl scapă totdeauna din ea."
(Psalm 34: 19)

Editorial

Parlamentul European al Persoanelor cu Dizabilități: Combaterea inegalității, a excluziunii sociale și a sărăciei

Lavinia Elena Niculicea

În cadrul celei de-a cincea ediții a Parlamentului European al Persoanelor cu Dizabilități (EPPD), desfășurată la Bruxelles, pe 23 mai, au avut loc trei paneluri ce au dezbătut problemele stringente cu care se confruntă persoanele cu dizabilități.

Potrivit Forumului European al Dizabilității (EDF), unul dintre paneluri s-a axat pe problemele cauzate de lipsa incluziunii sociale și a egalității persoanelor cu dizabilități, cum ar fi: creșterea gradului de sărăcie, creșterea costului vieții, bariere în calea vieții independente și a incluziunii în educație și pe piața muncii.

continuare în pag. 2

DIN CUPRINS:

Voința de a învinge - pag. 3
Lasă-L pe Dumnezeu să... - pag. 4
"De ce pe mine?" "De ce eu?" - pag. 6
E bine să știm - pag. 7
Un mod de viață: As. „Ridică-te și umblă" - pag. 9
Litere de lege - pag.15
I-a dat viață fiului de două ori - pag.16
Indiferent ce spun alții - pag.18

Gândește-te la ceea ce ai, nu la ceea ce ai pierdut!

continuare din pag. 1

Dezbaterea a fost moderată de Nadia Hadad, membră a Comitetului executiv al EDF, și de europarlamentarul Marc Angel, vicepreședinte al Parlamentului European. Printre vorbitori s-au numărat: Helena Dalli, comisarul european pentru egalitate, Tamara Byrne, reprezentanta Comitetului pentru Tineret al EDF, Markus Schefer, membru al Comitetului ONU pentru drepturile persoanelor cu dizabilități și reprezentanți ai Rețelei europene de combatere a sărăciei și ai Equinet.

Principalele concluzii au fost următoarele:

Importanța accesibilității ca mijloc de realizare a drepturilor omului și a incluziunii sociale;

Fondurile UE trebuie utilizate în conformitate cu Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu handicap. Rolul instituțiilor UE în acest sens nu este doar de a aloca fonduri, ci și de a efectua audituri pentru a asigura respectarea convenției.

Guvernele nu trebuie să reducă sau să elimine pensiile de invaliditate atunci când persoanele cu dizabilități se angajează. Aceste indemnizații acoperă costurile suplimentare legate de traiul într-o societate inaccesibilă și inegală.

Autoritățile trebuie să acorde o atenție deosebită problemelor femeilor cu handicap și ale persoanelor cu dizabilități care fac parte din alte grupuri marginalizate.

Trebuie colectate date defalcate pe handicap.

Trebuie consolidate programele care vizează scoaterea din sărăcie a persoanelor cu dizabilități.

Persoanele cu dizabilități și organizațiile lor pot contacta organismele de promovare a egalității și Comitetul ONU pentru drepturile persoanelor cu dizabilități pentru a raporta problemele și a contribui la o mai bună responsabilizare a guvernului.

Vicepreședintele Parlamentului European, Marc Angel, a deschis sesiunea, exprimându-și îngrijorarea cu privire la impactul crizei costului vieții asupra persoanelor cu handicap, în special în ceea ce privește locuințele accesibile și la prețuri rezonabile. El a cerut participanților să avertizeze Parlamentul, în cazul în care fondurile UE sunt utilizate în mod abuziv.

Comisarul Dalli a subliniat numeroasele bariere cu care se confruntă persoanele cu dizabilități, de la educație și locuri de muncă accesibile, până la găsirea de locuințe la prețuri accesibile și sprijin pentru a trăi independent:. „Inegalitățile din societățile noastre stau la baza excluziunii sociale și a sărăciei".

Ea a lăudat Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități și a explicat modul în care aceasta a influențat actuala strategie a UE privind persoanele cu handicap:

Sprijinirea vieții independente: Comisia va prezenta orientări privind viața independentă în 2023. În 2024, aceasta va defini standardele minime de calitate pentru serviciile de sprijin.

Stimularea ocupării forței de muncă: în 2022, Comisia a prezentat pachetul privind ocuparea forței de muncă pentru persoanele cu dizabilități. Comisarul a declarat: „Nu ne mai putem permite pierderea de capital uman care rezultă din barierele structurale care împiedică persoanele cu handicap să intre pe piața muncii."

Accesibilitate: Comisarul a explicat că reprezentanții Comisiei sprijină punerea în aplicare a legislației existente prin intermediul fondurilor UE, verificarea legilor naționale și susțin noul centru european de resurse pentru accesibilitate, AccessibleEU, care ajută țările să aplice normele.

Tamara Byrne i-a urmat comisarului Dalli, subliniind modul în care drepturile persoanelor cu dizabilități intelectuale sunt adesea ignorate. Ea a explicat că ratificarea Convenției ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități nu a condus adesea la îmbunătățiri reale.

Tamara a vorbit despre experiența sa în învățământul de masă și despre faptul că aceasta a fost un exemplu rar de bune practici, datorită sprijinului adecvat și profesorilor care nu aveau prejudecăți. Cu toate acestea, chiar și atunci, guvernul nu a văzut potențialul ei și a trebuit să-și susțină cauza pentru a se putea înscrie la facultate. „Nu cred că oamenii își dau seama cum modul în care este structurată societatea poate să îmi răpească posibilitatea de a alege atât de multe lucruri, cum ar fi unde vreau să lucrez, ce fel de slujbă vreau, unde vreau să locuiesc și cu cine vreau să locuiesc", a afirmat ea.

Ea și-a împărtășit visul de a călători în Europa în mod independent și de a avea o viață fără a fi nevoită să se bazeze pe sprijinul membrilor familiei: „Merit să fiu tratată ca un adult, nu ca un copil. Părinții mei nu mă pot întreține pentru tot restul vieții mele".

Aceasta a solicitat guvernelor să se asigure că pensiile de invaliditate nu vor fi eliminate atunci când persoanele cu handicap vor avea un loc de muncă remunerat.

Nadia Hadad a încheiat sesiunea, subliniind faptul că persoanele cu dizabilități trebuie să lupte în continuare pentru fiecare drept din viața de zi cu zi: „O luptă pentru a fi respectate și pentru a

continuare în pag. 14

Voința de a învinge

Există din fericire și dictonuri privindu-i pe oameni, infirmate de oameni. E vorba de acele afirmații sceptice la adresa forței morale umane, ale cărei limite – tot din fericire – nu se cunosc.

S-a spus, de pildă, că „mai ușor ne plecăm în fața firii decât să facem necontenit eforturi, să ne luptăm mereu cu noi înșine". Adică omul se împacă mai degrabă cu „soarta" sa, decât să dea – constant – bătăliile care-i schimbă condiția. Poate că uneori e și așa, dar când se întâmplă altfel, exemplele sunt nu numai demne de relevat, dar și unanim încurajatoare. Forța autodepășirii i-a descumpănit totdeauna pe sceptici, întărindu-i însă atât pe cei ce-au probat-o, cât pe alții din jurul lor.

Așa s-au petrecut lucrurile cu un tânăr, astăzi tehnician la Institutul Politehnic din București, Nicolae Popcov, pe care o boală gravă la vârsta de doi ani – paralizie infantilă – părea că-l „sortise" definitiv stării de handicapat. Atunci, la 25 de ani i s-a făcut ultima din multele intervenții chirurgicale, după care din punct de vedere medical, nu mai putea urma nimic. Decât eventual să se „plece în fața firii", nedrepte dar reale. Sau, ceea ce părea atât de greu, „să se lupte fără întrerupere cu sine însuși".

14-XI-1981 „MAGAZIN"

Știința și sportul

noiembrie 1981

VOINȚA DE A ÎNVINGE

Nicolae Popcov a ales a doua, dificilă, alternativă și a pornit bătălia pentru câștigarea sănătății. Înfrângând dureri (fizice) și complexe (psihice) tânărul acesta s-a străduit timp de 8 ani cu o uriașă voință să iasă din starea de handicapat. La început s-a căznit să urce singur cât mai multe scări, apoi a mers pe jos 4-5 km pe zi, ca după aceea să se încumete să abordeze o disciplină sportivă deloc simplă chiar pentru cei sănătoși – atletismul; în parcul Herăstrău el făcea cotidian alergări pe cont propriu.

Etapa cea mai importantă a recuperării sale a parcurs-o însă la clubul „Voința". Aici, un vicepreședinte inimos, prof. C. Furcelea, plus doi antrenori - instructori calificați, Adriana Bocan și Rodica Mihalache, i-au fost de un imens ajutor: sub supravegherea lor răbdătoare, atentă, a făcut neîntrerupte pregătiri de sală – bicicletă, haltere – și în aer liber, alergări pe pistă. După care, rezultatele privind sănătatea au fost absolut uimitoare. El afirmă că datorează totul sportului; eliberarea de chinuri fizice, de complexe de inferioritate.

Pe același drum se află astăzi și alți colegi ai săi de la clubul „Voința" – Violeta Sima (nevăzătoare), a început din primăvară pregătirea sportivă, sau I. Păiș (tot cu sechele poliomielită) se pregătește pentru întreceri de suliță.

Cât despre Nicolae Popcov, el se simte în stare să participe acum chiar la competiții sportive: alergări de 60 m plat, unde a obținut locul I la faza municipală și locul III la faza pe țară în 1980-81. Asemenea succese l-au stimulat și mai mult pe acest tânăr să persevereze în cursa către autodepășire, abordând de data aceasta... crosul!

În primăvară el a participat la un cros al tineretului, alături de oameni total validi, iar în septembrie, la un cros pe categorii de vârstă, a obținut locul III, medalie și diplomă. Drept care proiectele lui țintesc și mai departe: N Popcov vrea să ia parte în viitor la întreceri atletice intenaționale – cum ar fi Campionatul european – crosul de 5.000 m pentru veterani – ce se va ține anul viitor la Mamaia.

Cu o asemenea forță morală și vrednică tenacitate nu pare deloc imposibil ca fostul handicapat să-și sporească numărul de medalii. Cert, performanța lui – și nu neapărat sportivă – e un exemplu fortifiant pentru oricine. (V.T.).

-sfârșit-

Articol apărut în ziarul „Magazin" din 14.11.1981

Mulțumim domnului Nicolae Popocov pentru faptul că, prin acest articol, ne-a făcut „părtași" la o mică parte din viața dumnealui, plină de multe reușite și împliniri.

„Biblia rămâne cea mai citită carte. Tu ai citit-o?”

Lasă-L pe Dumnezeu să meargă cu tine de mână

Cezar Burcea

Mai am zile în care îmi întorc fața de la Dumnezeu, Îl „pun deoparte”, Îl închid undeva și arunc cheia. De fiecare dată când fac asta, Dumnezeu îmi aduce aminte că mai am una de rezervă la mine și pot să Îl „aduc înapoi” oricând.

Atât de bun este Dumnezeu cu noi, dacă am pierde și cheia de rezervă El ne-ar aminti că mai avem încă una și încă una... până la infinit. Mai înainte am spus că Dumnezeu ne este alături chiar și când ne întoarcem fața de la El. Așa este nu? Mai credem noi asta, sau ne imaginăm că atunci când facem ceva nedemn, sau ceva ce Îl face pe Dumnezeu să sufere, nu mai suntem iertați?

Dumnezeu este iubire! Prin dragostea Lui ne iartă de fiecare dată. Aș vrea să ținem cont, atât eu cât și dumneavoastră, că așa este, dar asta nu ne scuză, sau să nu ne gândim că, uite fac și eu aia, sau mă duc și eu acolo, că după Domnul mă iartă. Domnul iartă, da, dar trebuie să fac și eu ceva după ce primesc iertarea, nu să repet la nesfârșit aceleași greșeli. Cheia este Dumnezeu care ne dă puterea să ne ridicăm de fiecare dată când am căzut.

Lasă-L pe Dumnezeu să te ridice atunci când cazi. Lasă-L să te ia de mână, ai încredere în El și pășește alături de El peste întunericul sumbru care s-a așternut lângă tine. Lasă-L totodată să-ți fie atât scut, cât și sabie. Atunci când cazi adu-ți aminte de unde ai plecat și chiar dacă ai căzut uită-te în spate și dă-ți seama că în ciuda acestui fapt nu mai ești ca la început, ci ai progresat.

Haideți să ținem minte pe Cine avem ca aliat, pe Creatorul atâtor galaxii, pe Creatorul universului! Cu El totul este posibil. Lasă-L să te ia de mână și mergi cu El. În acest articol aș dori să vorbesc despre Iov, deoarece pe mine personal m-a impresionat și m-a fascinat istoria acestui om.

O să fac o scurtă introducere: Se spune despre Iov că era fără prihană și curat la suflet.

Deja din primul verset putem să ne dăm seama cât de mult spune asta despre el. Avea 10 copii, deținea un număr foarte mare de animale, dar și un număr foarte mare de slujitori. Scriptura ne prezintă că slujitorii, animalele, dar și copiii lui îi sunt luați. Are mai multe discuții dure și contradictorii cu prietenii lui și în final, prin intermediul căinței și smereniei față de Dumnezeu, găsește liniștea și pacea, Dumnezeu dându-i sănătatea, binecuvântându-l și dându-i îndoit ceea ce îi fusese luat.

„Lasă-L pe Dumnezeu să te ridice atunci când cazi. Lasă-L să te ia de mână, ai încredere în El și pășește alături de El peste întunericul sumbru care s-a așternut lângă tine.”

Ca să ne dăm seama cât de bun și credincios era Iov și să îmi întăresc afirmația pe care am făcut-o mai devreme, legată de faptul că Iov era fără prihană și curat la suflet, doresc să spun că acest om se scula de dimineață (deci se scula de dimineață nu pe la prânz, sau seara) și aducea pentru fiecare dintre copii lui câte o ardere de tot pentru că spunea el. „Poate că fiii mei au păcătuit și au supărat pe Dumnezeu în inima lor” și Biblia spune că așa avea Iov obicei să facă. Adică nu făcea decât 1 de 2 ori și gata.

Plus că pe lângă aceste jertfe se și ruga pentru fiecare în parte, **pentru 10 copii**. Cu toate astea lui Iov i s-a luat tot ceea ce i se dăduse. Slujitori, animale, copiii și sănătate. Slujitorii ca slujitorii, animalele ca animalele, dar vă dați seama că acest om și-a pierdut copiii! Și nu 1, 2, ci pe toți 10! O durere inimaginabilă pentru Iov, cu toate astea rămâne consecvent în relația cu Dumnezeu.

„De altă parte, ştim că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, şi anume spre binele celor ce sunt chemaţi după planul Său”, Romani 8. 28

Ce a făcut Iov după moartea copiilor lui? Scriptura ne spune că a blestemat pe Dumnezeu și că s-a răzvrătit? Nu, ci ne spune... și vreau să fim foarte atenți: **După ce și-a sfâșiat mantaua și și-a tuns capul, acesta s-a aruncat la pământ și s-a închinat. Iov**

continuare în pag. 5

continuare din pag. 4

rămâne același om fără prihană și curat la suflet această afirmație găsind-o în primul verset. Interesant că Iov nu se oprește aici și realizează în acele momente tulburi că totul, ceea ce a avut, ceea ce are este datorat lui Dumnezeu și face următoarea afirmație:

Domnul a dat și Domnul a luat. Mai ținem noi cont de acest lucru în ziua de astăzi? Mai ținem noi cont că Domnul ne dă, dar tot El poate să ne și ia ceea ce ne-a dat? Suntem fericiți când Domnul are grijă de noi și ne dă tot ceea ce avem nevoie, dar suntem fericiți mai departe când ne ia ceea ce ne-a dat, sau nu ne dă ceea ce vrem să avem, înainte să ne întristăm, să ne supărăm pe Dumnezeu?

„...noi toți trebuie să Îl lăsăm pe Dumnezeu să lucreze în viața noastră așa cum dorește El, nu cum vrem noi. El știe ceea ce este cel mai bine pentru fiecare dintre noi. ”

Haideți, eu împreună cu dumneavoastră, să ne aducem aminte că tot ceea ce ne aparține, sau ne-a aparținut nu este al nostru. Cum sună: **„Ceea ce ne aparține nu este de fapt al nostru!”** Sună un pic cam ciudat nu? Cum să nu fie al nostru? Păi de exemplu când cineva zice: „Îți dau bebelușul meu în grijă că mă duc până la magazin, sau ai grijă de casa mea cât timp sunt plecat”, asta nu înseamnă că dețineți proprietate pe acel copil sau pe acea casă.

În schimb Dumnezeu ne dă anumite lucruri în grijă, ne pune în diferite funcții... asta nu înseamnă că sunt ale noastre. Iov nu uită aceste lucruri și binecuvântă numele Domnului. În Scriptură, în continuare, ni se spune că Iov nu a păcătuit deloc și n-a vorbit nimic necuviincios împotriva lui Dumnezeu. Eu cel puțin am rămas impresionat și surprins când am citit aceste lucruri. Slujitori pierduți, rămas fără animale, copiii toți morți.

Sunt perioade în viața noastră în care Îl întrebăm pe Dumnezeu de ce s-a întâmplat ce s-a întâmplat, ne supărăm, sau ne certăm cu El, pentru că nu știm de ce, dar Dumnezeu știe că ceea ce s-a întâmplat, s-a întâmplat cu un scop, cu un motiv.

Ca să realizăm cu toții cât de dureros a fost pentru Iov aș vrea să întreb câți dintre dumneavoastră, în primă instanță, nu L-ați fi întrebat pe Dumnezeu de ce a făcut aceste lucruri, sau nu v-ați fi supărat, pentru toate aceste nenorociri? Supărat e puțin spus!

Cu toate acestea Iov se dovedește a rămâne fără prihană în fața lui Dumnezeu.

În continuare avem un dialog între Dumnezeu și Satana în care Domnul îi spune despre Iov că nu este nimeni pe pământ la fel cum este el. Satana vine și Îi spune că omul dă tot ce are pentru viața lui.

Mi s-a părut interesant că Dumnezeu îl dă pe mână pe Iov și îi spune: numai cruță-i viața. Doar imaginați-vă scena. Aici putem vedea încă odată cum este Dumnezeu cu adevărat și cum lucrează El. Credeți că nu putea să îl facă pe Satana să dispară într-o secundă?

In continuare nevasta lui văzând toate întâmplate vine la el și îl vede că încă stă neclintit în neprihănirea sa și îi spune să Îl blesteme pe Dumnezeu. Iov spune mai departe un mare adevăr pe care câteodată îl uităm: **Ce! Primim de la Dumnezeu binele, și să nu primim și răul** (cu toate că răul nu venea de la Dumnezeu, ci de la Satana). Iov nu a păcătuit deloc cu buzele lui.

După aceasta vine discuția cu prietenii lui, iar în continuare Scriptura ne relatează faptul că Domnul a vorbit cu Iov și nu doar atât, ci ni se spune și faptul că Iov ar fi mustrat pe Dumnezeu, în capitolul 40 versetele 1 și 2: Domnul a vorbit lui Iov şi a zis: „Eşti încredinţat acum tu, care vorbeşti* împotriva Celui Atotputernic? Tu, care mustri pe Dumnezeu, mai ai vreun răspuns de dat?”

Ceea ce este interesant și surprinzător constă în faptul că Iov își dă seama și recunoaște că este nimeni în fața lui Dumnezeu.

La sfârșitul cărții, Iov prezintă smerenia și căinița lui, unde ni se relatează faptul că Iov în continuare tânjește după ascultarea de Dumnezeu, unde dorește din toată inima să fie învățat cum să trăiască după chipul Creatorului. În continuare ni se spune că Iov a fost adus de către Dumnezeu iarăși la starea lui de la început, iar Domnul i-a dat indoit decât avusese. Acesta primise mai multe binecuvântări decât primise la început.

Prin aceste lucruri vreau să spun că noi toți trebuie să Îl lăsăm pe Dumnezeu să lucreze în viața noastră așa cum dorește El, nu cum vrem noi. El știe ceea ce este cel mai bine pentru fiecare dintre noi. Sunt perioade în viața noastră în care Îl întrebăm pe Dumnezeu de ce s-a întâmplat ce s-a întâmplat, ne supărăm, sau ne certăm cu El, pentru că nu știm de ce, dar Dumnezeu știe că ceea ce s-a întâmplat, s-a întâmplat cu un scop, cu un motiv.

continuare în pag. 14

"De ce pe mine?" "De ce eu?"

Autor: Arthur Ashe

Când Arthur Ashe, legendarul jucător de tenis american, era pe moarte din cauza cruntei boli SIDA, pe care a căpătat-o de la sângele infectat administrat în timpul unei operații pe cord în 1983, a primit scrisori de la mulți dintre fanii săi, dintre care unul îl întreba:

De ce a trebuit Dumnezeu să te aleagă pe tine pentru o boală atât de oribilă? La care Arthur Ashe a răspuns:

- Cu mulți ani în urmă, aproximativ 50 de milioane de copii au început să joace tenis, unul dintre ei fiind eu.

-5 milioane au învățat să joace tenis.

-500 de mii au învățat tenisul profesionist.

-50 de mii au ajuns în circuitul profesionist.

-5 mii au ajuns la Grand Slam.

-50 au ajuns la Wimbledon.

-4 au ajuns în semifinală.

-2 au ajuns în finală și, din nou, unul dintre ei am fost eu.

- Când sărbătoream victoria cu paharul în mână, nu mi-a trecut prin minte să-L întreb pe Dumnezeu:

De ce pe mine?
De ce eu?

Deci, acum că sunt în durere, cum pot să-L întreb pe Dumnezeu:

"De ce pe mine?"
"De ce eu?"

Fericirea te menține dulce!
Încercările te mențin puternic!

Durerile te mențin uman!
Eșecul te menține umil!
Succesul te menține luminos!

Dar numai credința te face să mergi mai departe!

Uneori nu ești mulțumit de viața ta, în timp ce mulți oameni din această lume visează că pot avea viața ta.

Un băiat de la o fermă vede un avion care zboară deasupra lui și visează să zboare, dar pilotul acelui avion zboară deasupra fermei și visează să se întoarcă acasă.

Asta e viața! Atunci bucură-te de a ta.

Dacă bogăția ar fi secretul fericirii, bogații ar trebui să danseze pe străzi, dar numai copiii săraci fac asta.

Dacă puterea ar garanta securitatea, oamenii importanți ar trebui să umble fără gărzi de corp, dar numai cei care trăiesc cu umilință, visează liniștit.

Dacă frumusețea și faima ar atrage relații ideale, celebritățile ar trebui să aibă cele mai bune căsnicii, dar nu este așa.

Ai încredere în Dumnezeu.

-sfârșit-

Mica enciclopedie de sănătate
E bine să știm

O viață fără frici

Lector univ. Dr. **Lucian Negoiță -** Psihoterapeut

Moartea ne omoară o singură dată, frică ne omoară în fiecare zi, câte puțin... De mici suntem prieteni cu Îngrijorarea, cu Teama, cu Frica, cu Panica. De mici învățăm din teamă. Și învățăm, inconștient pentru o bună perioada de timp, o grămadă de lucruri. Învățăm că dacă vrem să fim iubiți trebuie să facem. Frica este un mediator între a fi și a face...

Dacă vrem să fim iubiți de părinți trebuie să facem. Dacă vrem să fim iubiți de Dumnezeu trebuie să facem. Dacă vrem să fim iubiți de partenerii noștri și de copii trebuie să facem... Știu că fără frica de pedeapsă, pentru unii oameni, morala nu ar există și atunci ar fi haos. Dar mai știu și că frica ne poate face mult, mult rău. Aduce răni și suferință. În relația ta cu tine. În relația ta cu ceilalți oameni.

Alegi să taci însă tăcerea nu este mereu de aur. Poate fi și de noroi.

Când ți-e frică renunți... renunți la ține de fapt și alegi să faci multe lucruri chiar contra propriilor valori. Când ți-e frică alegi să nu-ți spui părerea cu voce tare fiindcă te temi că ceilalți vor râde de tine, și vor spune că ești prost, proastă. Alegi să taci însă tăcerea nu este mereu de aur. Poate fi și de noroi. În suflet. Alegi de frică și să faci eforturi mult prea mari, să te extenuezi la serviciu de exemplu, să rămâi mereu peste program, să accepți să faci o grămadă de lucruri de teamă că vei fi dat/ă afară. Și odată dat/ă afară viața ta este terminată.

Din teamă te-ai transformat într-o altă persoană, mai plăcută uneori de către ceilalți dar nu și de tine.

De frică, alegem să strângem în noi, în timp, ca într-un depozit la bancă, frustrări și supărări. Însă banca va da faliment. Nu spunem celui drag ce ne deranjează sau ce ne dorim de fapt ca să nu îl supărăm, să nu îl rănim. Evităm asta pe moment dar este ca o Bombă cu ceas ce o avem în relație. Va exploda și vei exploda la un moment dat. Și relația ta va sări în aer, fărâmițată în mii de bucăți. O Hiroshima în sufletul tău și al celuilalt.

Teama de "judecata" celuilalt (soțul-soția, mama sau tata, șeful sau colegii) te fac să te comporți altfel decât ți-ai dori și simți, să folosești "măști" după care te ascunzi. Descoperi la un moment dat că nu mai știi cine ești tu. Descoperi că nu mai știi să fii tu. Din teamă te-ai transformat într-o altă persoană, mai plăcută uneori de către ceilalți dar nu și de tine.

Moartea ne omoară o singură dată, frică ne omoară în fiecare zi, câte puțin

De ce ți-e frică nu scapi.

V-ați gândit vreodată de ce? Multe dintre comportamentele noastre sunt mânate de la spate de frică, ca un văcar ce-și mână vitele dar nu spre apă ci spre mlaștină. Și ne afundăm. Tot mai adânc. Frica o învățăm din familie, apoi de la grădiniță, școală, de pe stradă și tot așa. Din societate. O mai învățăm și din biserică, și spiritual din păcate. Frica de Doamne Doamne. Te vede Dumnezeu, frica instrument al coborârii moralității și Binelui pe pământ. Culmea...

Frica și copii ei: Critica, Controlul, Gelozia. Din frică asta se nasc mulți copii.

Frica și Critica.

Ea naște Critica, vezi părinții anxioși ce vor binele copilului, însă îl critică până când obțin pentru copilul lor exact contrariul. Când ți-e frică ca părinte alegi să țipi și să faci scandal la gândul că fiul-fiica ta nu vor lua examenul sau note mari și își va rata viața. Folosești critica cu intenții bune, desigur, să-ți ajuți copilul să devină mai bun. Adesea critica se transformă în singura strategie folosită pentru "îndreptare" și schimbare.

Maria l-a crescut pe Florin singură, de la 5 ani. Tatăl a ales să plece spre alte zări, lăsându-i singuri. Frica de a nu fi o mamă bună a făcut-o să supracompenseze din greu. Salvatoare din copilărie, ajutându-și frații să reușească, mai târziu soțul și colegii de echipă, și-a maximizat rolul de salvator cu fiul. A uitat un lucru. Îndemnurile și amenințările către acesta, să învețe, i-au răpit căldura maternă. Și în relația dintre cei doi a apărut răceala. Și distanța. Fiul o scotea din minți cu poznele și boacănele, din ce în ce mai mari. Complexul ei de inferioritate creștea. Frica creștea și ea. Că nu o să reușească. Și Vinovăția era acolo.

Oamenii obțin multe rezultate bune prin

continuare în pag. 8

continuare din pag. 7

frică, iau note mari, trec examene, intră la facultăți, capătă job-uri și urcă social. Ea lasă răni în suflet, distanță în relații, suferințe de ambele părți. Și la un moment dat începem să plătim dobânzi emoționale uriașe pentru acumularea acestor frici traduse prin suferințe emoționale și relaționale.

Alex și Marina i-au planificat copilului de mic, viitorul. Sporturi, meditații, pian... proiecte și proiectări! Au creat așadar, încet dar sigur, o plasă, o capcană, prin presiunea pe care o puneau fără să-și dea seama, pe umerii micuți ai Georgianei. Și fata a învățat frică. Să nu reușească, să nu cumva să-și dezamăgească părinții. Umerii sufletului fetei au rămas micuți și în preajma adolescenței, la examenul de intrare în liceu. Presiune pe umeri, frică în suflet. Un copil bun, cuminte însă nesociabilă, fără exercițiul comunicării cu ceilalți. În timp a reușit să-și domolească fricile și credința "că nu este bună" urmându-și calea...

Frica, Gelozia și Controlul.

În relații de multe ori alegem uneori să controlăm inconștient datorită fricilor. Vrem să-l schimbăm pe celălalt urmărindu-l pas cu pas, și urmărindu-i fiecare mișcare.

În spatele Geloziei, de multe ori este Frica. Multe dintre comportamentele aduse de gelozie sunt aduse de frică. Astfel, poate alegi să te uiți în telefonul persoanei iubite de teamă că te înșeală și te va părăsi. Alegi să-l urmărești, să-l suspectezi, chiar să-i pui microfoane. Alegi chiar să-l bați și să-l chinui. Scandaluri și certuri care îndreaptă relația ta spre prăpastie și cădere... Alegi să controlezi ceva ce nu poți controla de fapt. Libertatea celuilalt. Controlezi în jur fiindcă nu-ți poți controla propria frică. Vrei să nu mai suferi însă te afunzi în Suferință, vrând să controlezi în exterior ce nu poți îmblânzi în interior.

Frica de abandon.

Este pentru mulți dintre noi cea mai cea frică. Zmeul zmeilor. Să nu fim părăsiți, să nu rămânem singuri. Când singurătatea o percepem că pe ceva negativ și o simțim ca atare. Fie o stare de pustiu interior, gol imens, fie ca pe o tristețe infinită sau ca o durere efectiv fizică, în tot corpul.

De frica abandonului acceptăm o mulțime, înghițim multe... acceptăm să fim jigniți, să ni se reproșeze, acceptăm critici, acceptăm santajuri emoționale în care ne simțim vinovați. Dar nu singuri.

Ileana a iubit doi bărbați. Mai mari decât ea cu 15 respectiv 17 ani. Părăsită de mică de tată putem trage ușor concluzia, ca niște psihanaliști adevărați, că își căuta astfel tatăl, în acești bărbați. Și că de frică să nu fie părăsită a îndurat din partea lor multe abuzuri emoționale, slavă Domnului, fără violențe fizice. În terapie am întors-o cu blândețe și în timp către propriile ei comportamente de provocare a acestora, inconștiente până la un moment dat. A ales să le facă și după aceea mult timp. Convorbiri de câte 3 ore zilnic, pe aceleași teme. Nenumărate reproșuri, nenumărate frici. Suporta cu stoicism critici și șantaje emoționale. Critica la rândul ei și vedea peste tot numai concurente pe postul ei... Frica de abandon era mai mare decât umilința. Singurătatea singură era mai grea de suportat decât singurătatea în doi. În timp a reușit să devină prietenă cu singurătatea ei, de fapt să fie împreună cu ea, să nu mai fie atât de "disperată" și să-și reducă strategiile de autosabotare în relațiile emoționale.

O frică prietenă sau cum ne împrietenim cu fricile.

Ați scăpat până acum de multe frici. Permiteți-vă un mic exercițiu și un răgaz pentru voi. Gândiți-vă la o frică. Cu care v-ați împrietenit. O frică pe care ați îmblânzit-o cum a îmblânzit micul Prinț Vulpea. Cu toții am reușit să împrietenim câteva frici. Frică de câte un examen, de un interviu și multe altele.

Puteți să vă aduceți aminte, desigur, și de un un complex de inferioritate, poate din adolescență, și cum ați scăpat de el. Poate erați prea gras/ă sau slab/ă sau scund/ă. Sau e ok să readuceți în conștient cum ați reușit să domoliți o fobie specifică. De câini, de un lift, de spații închise, de gândaci. Orice frică. Cum ați scăpat de ea și mai ales cum v-a fost fără? Cât timp v-a luat, ce strategii ați folosit, ce ați gândit diferit, ce acțiuni ați avut spre frică?

Cum v-ați simțit fără frică? Cumva eliberați, fericiți, cu adevărat voi?

Ca și atunci când vrem să ne împrietenim cu un copil, cu un om, cu un animăluț, mai întâi este în regulă să-l cunoaștem puțin. Să ne apropiem. Să micșorăm distanța dintre noi fiindcă este greu să ne împrietenim cu cineva de care fugim... să vedem ce înălțime are, ce greutate, ce culoare a ochilor are frica. Apoi este ok să stăm de vorbă, s-o întrebăm ce-i cu ea în viața noastră, să ne spună despre ea, despre părinții ei, despre ce-i place, ce vrea de la noi, ce planuri are cu noi, cum de ne-a ales, știți voi, chestii de împrietenire. Ideea este să nu mai fugim ci să ne confruntăm întâlnindu-ne. Cu cât fugim mai mult cu atât fricile noastre ne urmăresc ca niște fantome.

Ne imaginăm cum ar fi o zi, o singură zi din viața noastră fără frici?

Și tot întâlnindu-ne cu frică vom observa, după un timp, că ne-a devenit prietenă acum. Că am învățat de la ea, cu ajutorul ei, dar că acum este

continuare în pag. 12

V. Persoane cu lepră în Noul Testament

LUCIAN ALDEA - președinte
Asociația „Ridică-te și umblă”

Continuăm prezentarea persoanelor cu dizabilități din Biblie. După ce în ultima ocazie am observat persoanele leproase din Vechiul Testament, în continuare vom prezenta pe cele din Noul Testament.

Lepra este cea mai cumplită boală care a provocat dizabilități fizice, dar pe lângă problemele de amputare a membrelor și orbire, contagiozitatea aducea excluderea din familie și societate făcând astfel suferința și mai grea. Dacă în Vechiul Testament intervențiile vindecătoare ale lui Dumnezeu erau răzlețe, în lucrarea Domnului Christos pe pământ vindecarea leprei este una din trăsăturile caracteristice. Când Ioan Botezătorul, întemnițat fiind, se întreba cu privire la mesianitatea Domnului Iisus, acesta din urmă îi trimite ca răspuns dovezi ale atributelor mesianice profetizate și în Isaia 35:5-6, anume vindecarea dizabilităților, printre care și sechelele leprei. Trei dintre aceste vindecări sunt menționate în Evanghelii, câte una pentru fiecare regiune unde a lucrat Mântuitorul:

Leprosul din Capernaum - Galileea

Capernaumul a constituit centrul lucrării lui Christos, locul unde a făcut cele mai multe minuni. Cele trei Evanghelii sinoptice, Matei, Marcu și Luca, prezintă aceeași vindecare care are loc instantaneu (Luca 5:3). După aceea, Domnul îi cere să asculte de prevederile Legii lui Moise, aceea de a se prezenta preoților care trebuiau să dispună reintegrarea lui în societate și îl mai roagă ca să nu mai spună și altora despre minune, pentru că era asaltat de cereri din toate părțile. Cel mai probabil, prin aceasta Iisus Christos nu a dorit ca să fie cunoscut ca un vindecător, ci ca un învățător. Ce rost ar avea o vindecare fizică fără cea spirituală?

Cei 10 leproși - Samaria

Când Iisus Christos trecea prin regiunea Samariei, întâlnește zece leproși care strigau cerând milă. De data aceasta vindecarea nu are loc instantaneu, ci necesită un act de credință. Domnul i-a trimis la preoți ca și în cazul precedent, iar în timp ce ei mergeau, au fost vindecați (Luca 17:14). Frapant este faptul că doar unul singur s-a întors ca să-I mulțumească, iar acesta nu era evreu, ci samaritean. Probabil, evreii au considerat că vindecarea s-a produs ca merit al faptului că erau fii ai lui Avraam și mândria aceasta i-a făcut mai puțin recunoscători față de Iisus Christos.

Mai putem observa un adevăr, deși rivalitatea dintre evrei și samariteni era foarte mare, în suferință nu mai era nicio diferență, aceasta îi unea.

Simon leprosul - Ierusalim

În zona Ierusalimului, unde Domnul a făcut cele mai puține minuni, trăia acest om influent vindecat de lepră, pe nume Simon. El locuia mai exact în Betania și era fariseu. Fariseii erau partida cea mai răspândită printre evrei, fiind caracterizați de o pioșenie aproape perfectă, însă aparentă. Oferind un banchet în cinstea vindecării sale, Simon a omis în a-I oferi cinstea cuvenită binefăcătorului său (Luca 7:44-47). Simon a încercat să-I fie recunoscător lui Iisus, dar s-a ferit să ațâțe colegii prezenți și ei acolo și care se sfătuiseră să-I omoare pe Christos. Domnul avea să îl mustre blând, scoțând în evidență gestul Mariei Magdalena, o păcătoasă iertată și schimbată complet.

Încă din anii lucrării Sale pe pământ, Domnul Christos și-a trimis discipolii să predice Evanghelia și să aducă vindecare celor cu dizabilități. În slujirea de 3 ani și jumătate a Domnului pe pământ, vindecarea dizabilității era pe agenda Sa, instruind ucenicii după modelul Său, anume să acorde același interes persoanelor cu dizabilități.

-va urma-

ELEGIA CONTEMPORANĂ PENTRU TERRA... 2023...

Suspendat între lăcomie și nepăsare,
Pământul scrie, cu lacrimi de sânge,
- testamentul -...
Ar dori să evadeze către CREATOR,
lăsând pământenii să se scalde, la grămadă,
„fericiți", în oceanul de haos „generos"
de întunecat prin uitarea lui
- Dumnezeu.-
...Inima sufletului meu abia mai bate
la ușa decolorată a Vremii...
Privesc, când spre dreapta,
când spre stânga:
aproape peste tot,
- (Dumnezeule, oprește, TE ROG,
Sahara mediocrității cu ifose, tăvălugul!),-
înghite, an după an, hulpavă,
Speranțe, vise, bucurii... tot!
Mă mir, cu sinceritatea abruptă a unui bătrân
care crede în lumină,
că dimineața n-a fost jucată la ruleta
urii și vândută pe 30 de arginți
de către un grup de ticăloși
experți în arta de a propaga
Nimicul ca valoare
definitorie a Luminii,
fie Pământ, sau
CER!
Scapă-ne, bunule CREATOR!. Acum!

Nicu Popcov
București

Talentul... nu cunoaște handicap!

CÂND DRAGOSTEA ARDE

Am rămas aceeași colivie tăcută
în care frângi inimi de păsări
ca să ajungi la mine,
fără să știi că venele ierbii
au început să doară rău sub copite.

Știu că fiecare dorință legată de tine
îmi taie o cruce în timp,
dar de fiecare dată
mi-e dat să mă eliberez din lanț
doar dacă mă las mâzgălită
cu mierea de sub unghiile îngerului
ce împinge la carul cu ploi.

Aș vrea ca buzele mele
să contureze fântâna,
în al cărui adânc strălucește o verighetă
precum o aură decupată din cer...

Magdalena Dorina Suciu

SUFLET FRUMOS

Suflet frumos îmbrăcă te te rog acum în alb,
Să porți straie de migală de numai fapte bune,
Misterele și harul în inul tău curat să se adune,
Drag fior de cer, de tine am fost demult un orb.

Suflet frumos, adu-ți aminte, cândva, odinioară
Când stelele sclipeau în cântece voioase,
Și inimile de bine erau cu mult mai mult făloase,
S-a strecurat și răul, tu aruncă-l în afară.

Suflet frumos, învață arta și cultura vremii,
Și treci și dincolo de ea, în spiritul de foc,
Îmbrăcă-te în haruri, cu mult mai mult noroc,
Suflet frumos începe să simți deja asprimea iernii.

Că deși ești frumos, vei fi cu greu cercat,
Și săbiile de spirit vor asmuți curând osânde,
Și nu va fi un loc de fugă, și nu ai nici pe unde,
Suflet de foc frumos,să-nveți să fii înaripat.

Suflet frumos nu ține te rog la lauda deșartă,
Tu nu uita că omul în vremelnicie poartă,
În loc de bunătate și o Lege ca și cartă,
O răutate mare, să nu ți faci din ea o artă.

Suflet frumos acum e ziua cea din urmă,
Și toți te vor ațâța și vor arunca osândă,
Tu să cucerești ca blând săgețile focoase,
Și vorbele tale și ale mele să fie dulci și armonioase.

Suflet frumos, mai e puțin de bine și e târziu,
Și limpedea Scriptura deja eu cred că o cam știu
Dar dacă e literă moartă și n o fac spirit de foc,
Suflet frumos mă voi sluți și nu voi fi ca un prinos, noroc.

Suflet frumos oricine ești, plăpând sau nu, voi ști,
Hristos pentru tine și mine a socotit a trebui muri,
Să învățăm să ne iertăm, să fim dulci și curați,
Suflet frumos și eu și tu, hai să trăim ca frați.

Suflet frumos se ascund în înserare șoapte,
Și peste singurătatea și sinceritatea noastră vine o noapte,
Hai să fim demni, în cugete și-n fapte,
Suflet frumos Hristos, îmbracă-mă-n dreptate.

Diaconu Liviu Aurel
Dumbrăvești - Prahova

STRUȚII

Într-o zi toridă tare, cu un soare uimitor,
În deșertul nu știu care din pustiul nu știu cum,
Doi simpatici și de gașcă struți isteți beton parfum
Transpirau la minte fleașcă și stăteau de vorbă-n cor:
-Băi, amice, -zice unul oarecum în fel și chip,-
Vrând probabil ca nebunul să se dea fenomenal,
Ştii tu sincer de ce, oare, noi, așa, în mod normal
Ne băgăm cu-ndemânare mereu capul în nisip?
-Păi, așa, la o adică, -zice celălalt, domol,
Făcând iute, fără frică, niște scheme de kong fu,
-N-am idee, frățioare, de ce, oare, o faci tu
Însă eu, din întâmplare, caut negreșit petrol!

Petrache Florian
Puchenii Mari - Prahova

STROPI DE VEȘNICIE

Plouă stropi de veșnicie
Pe pământul însetat
Și aduce apa vie
Pentru sufletul salvat.

Plouă stropi de veșnicie,
Trimiși de la Tatăl Sfânt,
Bucurie să ne fie
Celor sfinți de pe pământ.

Plouă stropi de har divin,
De la Domnul cel milos,
Când în rugă la El vin
Cei din hăul păcătos.

Plouă stropi de veșnicie
Peste sufletul trudit,
Domnul vrea să reînvie
Omul vechi neîmplinit.

Plouă stropi de viață nouă,
Transformată în Hristos,
Și ne spune: „Pace vouă!
Poți trăi victorios."

Plouă stropi de veșnicie,
Coborâți din Duhul Sfânt,
Să trăim în armonie
Și în pace pe pământ!

Plouă stropi de bunătate
De la Domnul Salvator,
Care ne-a ales din moarte
Ca să fim al Său popor.

Plouă stropi de sărbătoare
Pentru cei din casa Lui.
Lăudați cu osanale
Și dați cinste Domnului!

Plouă stropi de veșnicie
Pentru cei răscumpărați,
Vom bea toți din apa vie,
Nu vom mai fi însetați.

Plouă stropi de Canaan,
Îngerii înalță cântul,
E învins pe veci Satan,
E al Domnului Pământul.

Plouă stropi de veșnicie
Că pe norul glorios
Vom vedea cu bucurie
Revenirea lui Hristos.

Plouă stropi de armonie
Cu Isus ca Împărat,
Vom trăi o veșnicie
Fericiți cu-adevărat.

Plouă stropi de mană sfântă
Sus, la Marea de Cristal,
Unde mântuiții cântă
Imnul sfânt și triumfal.

Daniel Dragne - București
Din vol. „Stropi de veșnicie"

OCHII LUI

De-aș pricepe-ntotdeauna
că ochii Lui mă urmăresc...
n-aș zice -numai acuma
azi să mai greșesc.

Ochii Lui privesc în lume
la omul pierdut
privesc astfel și la mine
dacă Îl ascult.

În orice clipă, în orice loc
la tristețea sau bucuria mea
cu blândețe sau cu foc
ochii Lui mă-nconjoară pururea.

De-aș putea întotdeauna
clipă de clipă să-mi amintesc,
că ochii Lui mă urmăresc
n-aș spune-numai acuma
pot să mai greșesc!

Maricica Cristea
Din vol. „Din valurile lumii"

FACEȚI RUGĂCIUNI, ȘI CERERI!

Faceți rugăciuni, și cereri,
Către bunul Dumnezeu,
Bătrâni, oameni, și copii,
Să fie păziți de rău!

Faceți rugăciuni, și cereri,
Laudă, și mulțumiri,
Ca Isus să ne ferească,
De păcat, și rătăciri!

Faceți rugăciuni, și cereri,
Pace pe pământ să fie,
Oamenii să se iubească,
Să trăiască în frăție!

Faceți rugăciuni, și cereri,
Răul să nu stăpânească,
Și speranța-n Dumnezeu,
În iubirea Lui să crească!

Faceți rugăciuni, și cereri,
Pentru cei nenorociți,
Pe orfani să-i sprijiniți,
Ca niște părinți le fiți!

Faceți rugăciuni, și cereri,
Și pentru conducători,
Dumnezeul iubitor,
Să dea binecuvântarea,
Peste frați, peste surori!

Faceți rugăciuni, și cereri,
Să fie Isus prezent,
Să trăim după Scriptură,
S-o vestim la toată lumea,
Cu poporul Său advent! Amin!

Crețu Vasile
Botoșani

GÂNDURI PENTRU AZI

De azi m-am hotărât să las trecutul în urmă,
Din amintiri să șterg tot ce a durut,
S-arunc în ghenă cea mai mică urmă
Din tot ce a fost întunecat, trist și urât.

Nu, n-am să uit învățătura, lecția primită
Și, n-am să uit că Domnul m-a salvat
Din tot necazul și durerea cruntă,
Doar Dumnezeu de mine s-a îndurat.

Nu vreau să credeți c-am avut o viață tristă,
Dar vreau să știți că deseori eu am cârtit
În loc să fiu mereu o veșnic mulțumită
Și doar să mulțumesc pentru tot ce am primit.

Vă dau un sfat, nu c-aș fi învățată
Sau mai bună ca voi, să știți, nu sunt,
Lăsați trecutu-n urmă încă o dată,
Uitați tot ce a fost trist, negru, urât.

Iertați de ați fost jigniți și mergeți înainte,
De ați fost loviți, iertați și binecuvântați
Căci Domnul are suflet de Părinte,
De aveți dușmani o rugă înălțați.

Toți am trecut prin neguri și furtună,
C-au fost valuri mai mari, talazuri mai adânci,
Să ștergem tot ce a fost urât și să lăsăm în urmă
Tot ce a fost trist, nu are rost să plângi.

De azi m-am hotărât să las trecutul în urmă,
Te rog, din suflet, fă și tu la fel,
Eu îți doresc să ai o viață bună
Și știu că va fi bine, nu mă înșel.

Cu fiecare an ce trece, am vrea ca să nu mai îmbătrânim,
Dar orice an care pe lângă noi azi trece
Ne ajută, parcă să ne "înțelepțim",
Dacă alegem cu Domnul să trăim.

Emilia Dinescu
Valea Stânii - Argeș

TINEREȚEA

Tinerețea vieții mele se prelinge,
în susurul vieții, nădăjduind,
înspre mai bine, cu credință
mereu în mine, slavă Domnului.

Tinerețea, dor de viață, iubirea adevărată,
tinerețea înflorește, dragostea mă cucerește,
în ISUS eu voi crede, doar binele voi visa,
slavă Domnului voi da.

Caut mângâierea sufletului blând,
ce mă va însoți pe acest pământ,
poate Domnul îmi va deschide calea,
spre fericirea mea, o! Ce bine îmi va părea. AMIN

Stănilă Marius
Din vol. „Cuvântul străbate prin inimi!"

....Sfaturi practice & utile.... ....Sfaturi practice & utile.... ....Sfaturi practice & utile....

continuare din pag. 8

ok să o lăsăm să plece, deoarece am înțeles rolul ei în viața noastră.

O zi fără frică

Aveți în minte melodia lui John Lennon, "Imagine"?

Ne imaginăm cum ar fi o zi, o singură zi din viața noastră fără frici? V-ați imaginat vreodată cum ar arăta relațiile noastre cu ceilalți fără să simțim frica? O singură zi în care să nu simțim frica în oase, în suflet, în inimă. O zi în care să nu simți frica nici la școală, nici la muncă, nici pe stradă și nici acasă.

O zi fără frica zilei de mâine sau poimâine, fără frica de părerea celorlalți despre tine sau acțiunile tale, fără frica de șef sau că o să rămâi fără serviciu, fără frica de posibilitatea că adolescentul tău să nu reușească la liceul dorit (că tot e sezonul) și ce cred ceilalți. Fără frica de a nu mai fi iubit, fără frica de a fi părăsit(ă). Fără frica să nu dezamăgești.

Fără frici...

-sfârșit-

Sursa: https://www.luciannegoita.ro/articole/2013/07/11/o-viata-fara-frici/
Preluat cu permisiune

....Anunțuri de la cititori.... ....Anunțuri de la cititori.... ....Anunțuri de la cititori....

Cornel

Ofer masaj anticelulitic și de relaxare, la mine acasă. 30 min / 30 lei, 60 min. / 60 lei. Pot fi contactat la 0757-474940. Sunt din Sibiu.

Iulian

Colectăm haine vechi din centrele de plasament sau de la oameni pentru reciclare. Tel. 0764-468996.

Denisa

Mă numesc Denisa și sunt din Râmnicu Vâlcea. Sunt persoană cu dizabilități, locuiesc cu chirie împreună cu mama și nu mai facem față cu cheltuielile necesare traiului de zi cu zi. Rog din tot sufletul pe cei care doresc să ne ajute să mă sune la numerele 0756-765941 sau 0748-630745.

Nota redacției: Responsabilitatea corectitudinii informațiilor din anunțuri, aparține în totalitate autorilor!

....Editorial.... ....Editorial.... ....Editorial.... ....Editorial.... ....Editorial....

continuare din pag. 2

fi considerate și văzute ca ființe umane". Ea a solicitat sancțiuni și norme de aplicare pentru statele membre care nu respectă drepturile persoanelor cu handicap.

Daniela Tontsch, președintele Consiliului Național al Dizabilității din România, a explicat că indemnizația de handicap din România este insuficientă și a vorbit despre stereotipurile prejudiciabile care afectează persoanele cu dizabilități. Ea a solicitat o indemnizație minimă garantată pentru persoanele cu dizabilități, la nivel european.

„Persoanele cu handicap grav din România primesc o indemnizație lunară de 120 de euro. Guvernul recunoaște situația critică în care se află persoanele vulnerabile și acordă o dată la două luni un voucher de 50 de euro, din care se pot cumpăra alimente de bază și două vouchere în cuantum total de 280 euro pentru plata facturilor la energie pe întregul an 2023. Aceste ajutoare nu rezolvă nici pe departe nevoile persoanelor cu dizabilități care sunt la limita subzistenței. Ne aflăm la marginea societății, pe ultimul loc în lista nevoilor care trebuie rezolvate pentru români.

Câți dintre dumneavoastră vă regăsiți într-o situație asemănătoare?

Fără o îndemnizație al cărei cuantum să acopere în mod adecvat costurile legate de dizabilitate, nu putem vorbi despre incluziunea socială reală a persoanelor cu dizabilități. Astfel, propun ca la nivel european să se stabilească o indemnizație minimă garantată pentru persoanele cu dizabilități, care să reflecte în mod corect nevoile și cheltuielile asociate dizabilității", a declarat Daniela Tontsch.

Parlamentul European al Persoanelor cu Dizabilități (EPPD) a fost organizat de EDF și de Parlamentul European și a reunit peste 700 de reprezentanți ai drepturilor persoanelor cu dizabilități, factori de decizie politică și alte părți interesate. Acest eveniment a fost găzduit în hemiciclul Parlamentului European din Bruxelles.

-sfârșit-

Sursa: https://jurnal-social.ro/parlamentul-european-al-persoanelor-cu-dizabilitati-combaterea-inegalitatii-a-excluziunii-sociale-si-a-saraciei/
Preluat cu permisiune

Ionel Trașă
Peretu – Teleorman

Prezența Tatălui L-a cuprins pe Hristos şi nu I s-a întâmplat nimic altceva decât ce a îngăduit iubirea nemărginită, pentru binecuvântarea omenirii. Aceasta era izvorul Său de mângâiere şi este şi pentru noi. Acela care este pătruns de Spiritul Domnului Hristos rămâne în Hristos. Lovitura țintită spre el cade asupra Mântuitorului, care îl înconjoară cu prezența Sa. Şi orice vine asupra lui, vine de la Hristos. El n-are nevoie să se împotrivească răului, deoarece Domnul este apărarea sa. Nimic nu-l poate atinge, decât dacă îngăduie El, şi „toate lucrurile" îngăduite „lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu" (Rom. 8,28) CMF 71.1

Carp Lucian
București

Gândește-te la ce te gândești!

Există putere dătătoare de viață în gândurile noastre. Gândurile noastre au importanță.

Gândurile noastre au importanță căci din belșugul gândurilor noastre curg cuvintele noastre. Gândurile și înclinațiile inimii noastre modelează realitatea a ceea ce suntem. Ele ne modelează gândirea și în cele din urmă acțiunile noastre. Ceea ce spunem are importanță dar ceea ce gândim este mult mai important. Scriptura ne spune să ne gândim, chiar să insistăm pe ceea ce este vrednic de lăudat. Oare investim de fapt și dăm prioritate acestei ascultări?

Există multe cărți scrise care analizează modul în care cuvintele noastre sunt vehicule simple ce transmit gândurile și emoțiile noastre. Ceea ce pui în mintea ta are un efect asupra ceea ce gândești. „Gunoiul din interior este același cu cel din exterior?" Dacă da, gândurile noastre ar trebui să fie principala noastră prioritate, mai ales că sănătatea și bunăstarea vieții noastre sunt produsele secundare.

Dușmanul nostru vrea ca mințile noastre să fie pline de tot felul de gunoaie și imaginații deșarte. Haide-ți să ne gândim la ceea ce ne gândim.

Andreescu Haralambie
Pucioasa – Maluri, Dâmbovița

***PURTARE DE GRIJĂ. Matei 6,26. Prin anii "60 un creștin a fost deportat în Siberia unde a îndurat multe lipsuri. Era trimis în fiecare zi la o cantină cale de 3 km, pe jos pentru a aduce mâncarea pentru ceilalți deținuți. Lada cu mâncare era sigilată iar el nu primise mâncare de 3 zile. Se ruga mereu la Dumnezeu pentru situația în care se găsea. În zorii celei de-a 4-a zi, un stol de corbi speriați de apariția sa pe drumul care trecea prin pădure, s-au ridicat în zbor lăsând în urma lor o bucată mare de pâine. El a luat pâinea, a mâncat din ea și a dat și gardianului care era foarte învrăjbit pe el...*

...Tema zilei de mâine este o mare primejdie pentru viața de credință! CÂT DE UȘOR ÎMPREJURĂRILE VIEȚII NE ÎMPING SPRE PRĂPASTIA TEMERII! Dacă plecăm urechea la astfel de glasuri, Îl necinstim pe Dumnezeu și suferim și noi înșine. Dumnezeu vrea să ne arate calea de scăpare din astfel de situații, dându-ne un exemplu concret din natură: păsările cerului de care se îngrijește El! OARE NU SUNTEM NOI MAI DE PREȚ DECÂT PĂSĂRILE? Să ne punem deci toată încrederea în Dumnezeu și El va îngriji de noi! ...Exemplul de mai sus este o dovadă între multe altele... Amin

Dinescu Emilia
Valea Stânii – Argeș

Ce este viața? Un ideal, un vis, o certitudine sau... nimic... Un mare nimic care începe cu două mari evenimente: nașterea și moartea. Între ele există un timp, un timp al nostru de care suntem răspunzători. Ce facem cu acest timp? Pentru ce și în ce scopuri îl consumăm? Suntem atât de mici în marele univers... și totuși atât de importanți... Pentru noi S-a născut, a trăit, a murit și a înviat Domnul Hristos. Pentru noi... ca noi să avem parte de viața veșnică... Deci, suntem responsabili de viața noastră, de timpul nostru... să privim la cruce și acest har în care suntem să fie binecuvântat cu roade spre slava divină.

Încercările vieții sunt uneltele prin care Dumnezeu îndepărtează necurățiile și asperitățile din caracterul nostru. Tăierea, nivelarea și cizelarea, arderea și lustruirea lor, sunt o lucrare dureroasă. E greu să fii șlefuit pe tocilă. Dar piatra iese astfel pregătită pentru a-și lua locul în templul ceresc. Maestrul nu lucrează cu atâta atenție și grijă la un material fără valoare. Numai pietrele Sale prețioase sunt lustruite ca pentru un palat! O săptămână cu încredere că drumul alături de Domnul va avea un final fericit!...

Nu e lacrimă care să nu ți-o văd... Nu e dor pe care să nu ți-l știu... Și chiar dacă uneori crezi că Eu te-am uitat, îți arăt iubirea Mea că sunt lângă tine. Te iubesc doar ca să te păstrez lângă Mine te trec prin școala desăvârșirii dar Eu veghez asupra ta, nu te teme căci te iubesc copilul Meu! Primește-mă în inima ta ca prieten, și vei simți iubirea mea! DA, „TE IUBESC CU O IUBIRE VEȘNICĂ, DE ACEEA ÎȚI PĂSTREZ BUNĂTATEA MEA!" - Ierem. 31,3.

(Nota redacției: Mă întristează faptul că o asemenea rubrică deosebită tinde să dispară din cauza neimplicării voastre, a celor ce citiți această revistă. Mirarea mea rămâne: oare din cei peste 3.000 de primitori ai revistei, nu se mai găsesc câțiva care să trimită gânduri – proprii sau citite – care să transmită un mesaj de încredere, speranță, optimism… Eu continui să cred că da. Aștept!)

continuare din pag. 5

Ca și Iov trebuie să ne dăm seama că smerenia este un factor foarte important pentru a menține și a avea o relație bună cu Dumnezeu. Dacă nu ne recunoaștem greșelile, cum putem să ne cerem iertatre? Primul pas pentru a-ți recunoaște greșelile față de Dumnezeu, față de cei din jurul tău, este să îți dai seama că ai greșit și că ai ceva de schimbat la tine. În psalmul 38, versetul 18, David spune: *„Îmi mărturisesc fărădelegea, mă doare de păcatul meu"*

Dumnezeu știe ceea ce poate să ducă fiecare persoană (1 Corinteni 10: 13). Dacă în viața ta s-au întâmplat multe lucruri urâte, multe lucruri rele, gândește-te că Dumnezeu nu îți dă mai mult decât poți să duci și te iubește cum nu a iubit pe nimeni pe acest pământ. Pentru că în ochii Lui ești special și unic. Nimic din ceea ce se întâmplă aici, pe pământ, nu este întâmplător, totul are un mers, un mers pe care Dumnezeu îl dă (Romani 8: 28).

Dacă în viața ta s-au întâmplat multe lucruri urâte, multe lucruri rele, gândește-te că Dumnezeu nu îți dă mai mult decât poți să duci și te iubește cum nu a iubit pe nimeni pe acest pământ. Pentru că în ochii Lui ești special și unic.

Am văzut zilele acestea pe internet o afirmație foarte interesantă, dar și plină de învățături și doresc s-o împărtășesc cu dumneavoastră. Mie cel puțin mi-a plăcut foarte mult. ***„Când viața te doboară, ridică-te și mulțumește-I lui Dumnezeu. Când viața te ridică, apleacă-te și mulțumește-I lui Dumnezeu."***

Să nu uităm niciodată să rămânem plecați lui Dumnezeu, nu doar atunci când viața ne doboară, ci și atunci când ne merge bine.

Acum la încheiere aș vrea să citim împreună ps. 34 de la vers. 1 până la vers. 20, inclusiv 20.

• Voi binecuvânta pe Domnul în orice vreme; lauda Lui va fi totdeauna în gura mea.

• Să mi se laude sufletul în Domnul! Să asculte cei nenorociți și să se bucure!

• Înălțați pe Domnul împreună cu mine! Să lăudăm cu toții Numele Lui!

• Eu am căutat* pe Domnul şi mi-a răspuns: m-a izbăvit din toate temerile mele.

• Când îți întorci privirile spre El, te luminezi de bucurie şi nu ți se umple fața de ruşine.

• Când strigă un nenorocit, Domnul aude şi-l scapă din toate necazurile lui.

• Îngerul Domnului tăbărăşte în jurul celor ce se tem de El şi-i scapă din primejdie.

• Gustați şi vedeți ce bun este Domnul! Ferice de omul care se încrede în El!

Nimic din ceea ce se întâmplă aici, pe pământ, nu este întâmplător, totul are un mers, un mers pe care Dumnezeu îl dă.

• Temeți-vă de Domnul voi, sfinții Lui, căci de nimic nu duc lipsă cei ce se tem de El!

• Puii de leu duc lipsă şi li-i foame, dar cei ce caută pe Domnul nu duc lipsă de niciun bine.

• Veniți, fiilor, şi ascultați-mă, căci vă voi învăța frica de Domnul!

• Cine este omul care doreşte viața şi vrea să aibă parte de zile fericite?

• Fereşte-ți limba de rău şi buzele de cuvinte înşelătoare!

• Depărtează-te de rău şi fă binele; caută pacea şi aleargă după ea!

• Ochii Domnului sunt peste cei fără prihană şi urechile Lui iau aminte la strigătele lor.

• Domnul Îşi întoarce Fața împotriva celor răi, ca să le şteargă pomenirea de pe pământ.

• Când strigă cei fără prihană, Domnul aude şi-i scapă din toate necazurile lor.

• Domnul este aproape de cei cu inima înfrântă şi mântuieşte pe cei cu duhul zdrobit.

• De multe ori vine nenorocirea peste cel fără prihană, dar Domnul îl scapă totdeauna din ea.

• Toate oasele i le păzeşte, ca niciunul din ele să nu i se sfărâme.

Am zis să împărtășesc acest psalm cu dumneavoastră, deoarece pe mine m-a ajutat foarte mult să aud aceste lucruri.

Versetul 19 și 20 se leagă și putem observa că și în Scriptură ni se spune că nenorocirea vine și pentru cel fără prihană, dar Dumnezeu nu ne lasă și versetul se continuă, **dar Domnul îl scapă întotdeauna din ea.**

Fiecare dintre noi, eu, dumneavoastră alegem, dacă citim acest verset până acolo unde spune că nenorocirea vine și peste cel fără prihană, sau îl citim până la capăt unde ni se indică faptul că Domnul este cu noi și ne poartă de grijă. Alegerea este a noastră!

Domnul să ne ajute să Îl punem pe El pe primul plan de fiecare dată, să avem încredere în cuvântul Lui și chiar dacă nu înțelegem de ce ni se întâmplă ceea ce ni se întâmplă, să mergem înainte cu Domnul pentru că El știe mai bine de ce îngăduie anumite lucruri și nu uita **Lasă-L pe Dumnezeu să meargă cu tine de mână.**

-sfârșit-

Contribuția la fondul de handicap în 2023: Valoarea acesteia crește odată cu salariul minim garantat în plată

av. DANA BORDEIANU

Firmele private și entitățile publice cu peste 50 de angajați trebuie să plătească o contribuție la fondul de handicap dacă nu-și respectă obligația legală de a angaja persoane cu handicap. Această așa-zis contribuție se raportează la salariul minim, ceea ce înseamnă creșterea sa ori de câte ori crește salariul minim.

Potrivit Legii nr. 448/2006, firmele care au cel puțin 50 de angajați au obligația de a angaja persoane cu handicap într-un procent de cel puțin 4% din numărul total de angajați, iar, dacă nu fac asta, au de plătit lunar către stat o sumă egală cu salariul minim brut înmulțit cu numărul de locuri de muncă în care nu au angajat persoane cu handicap. Astfel, din 2023, angajatorii vor plăti 3.000 de lei ori numărul de posturi pe care nu au angajat persoane cu dizabilități.

Ca alternativă, angajatorii pot să plătească însă, lunar, către bugetul de stat, o sumă reprezentând echivalentul a minimum 50% din salariul de bază minim brut*, înmulțit cu numărul de locuri de muncă în care nu au angajat persoane cu handicap, iar cu suma reprezentând diferența până la nivelul sumei amintite mai sus să achiziționeze, pe bază de parteneriat, produse și/ sau servicii realizate prin activitatea proprie a persoanelor cu handicap angajate în unități protejate autorizate.

*În intervalul 1 ianuarie - 30 septembrie 2023, această sumă ce trebuie înmulțită, s-a situat la valoarea de 1.500 de lei, însă odată cu creșterea salariului minim de la 1 octombrie referința a crescut la 1.650 de lei.

Util: Reducerea contribuției la fondul de handicap prin achiziții de la unitățile protejate autorizate - Ce documente sunt necesare

Suma rezultată se declară lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare perioadei de raportare, prin formularul 100 „Declarație privind obligațiile de plată la bugetul de stat".

Instrucțiuni de calcul: Anul trecut, prin Ordinul Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Persoanelor cu Dizabilități nr. 1.001/2022 s-au înlocuit instrucțiunile care se regăseau Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap nr. 590/2008.

De pildă, conform instrucțiunilor, procentul de 4% din numărul total de angajați se determină ca medie aritmetică rezultată din suma efectivelor zilnice de salariați din luna respectivă, inclusiv zilele de repaus săptămânal, zilele de sărbători legale și alte zile în care, potrivit dispozițiilor legale, nu se lucrează, împărțită la numărul total de zile calendaristice. În efectivele zilnice nu se includ salariații aflați în concediu fără plată, cei aflați în grevă, cei detașați la lucru în străinătate și nici cei ale căror contracte individuale de muncă sunt suspendate.

-sfârșit-

Sursa: www.avocatnet.ro

I-a dat viață fiului de două ori

De Harold Gagne

Pentru a-și salva fiul, Stephanie Harrisson nu a avut altă opțiune decât să-i dea o parte din ficatul său.

Instalat în scaunul său pentru copii din mașină, Ludovic, un bebeluș de 15 luni, se foia de durere și plângea cu larimi fierbinți, în timp ce bunica sa încerca să se concentreze la condus, cu mâinile crispate pe volanul mașinii sale care rula cu viteză pe autoruta 20 (Quebec - Canada) spre sfârșitul lunii noiembrie 2020.

La dreapta sa, fiica sa Stephanie Harrisson, nu știa ce să facă pentru a-și consola fiul în timpul acestui traseu lung de 28 kilometri, care separa domiciliul lor din Saint-Pascal, de Spitalul din La Pocatiere din zona Bas-Saint-Laurent. De câteva zile, bebelușul, de obicei foarte vesel și jucăuș, a devenit letargic. El părea să nu mai aibă energie și dormea foarte mult; burtica i s-a umflat și-l durea mai tot timpul.

Era a treia oară într-o lună, când tânăra mamă de 25 de ani a trebuit să meargă la urgență și de fiecare dată avea stomacul strâns de teamă. La fiecare vizită pe care a făcut-o, i s-a spus după câte trei ore de așteptare că fiul ei era constipat, s-au că îi ieșeau dinții. "Nu i-au făcut nici odată un examen mai amănunțit", ne povestește ea.

Dar băiețelul continua să sufere și refuza să mănânce. Tenul a început să-i devină gălbui și burta i s-a umflat și mai mult. Până la punctul că pe 2 ianuarie 2021, tatăl său, Dominic d'Anjou, care era tatăl său biologic (părinții fiind despărțiți), s-a dus la spitalul d'Amqui. Aflând că nu este prima dată când copilul a fost dus la urgență, urgentologul a decis să-i facă copilului investigații mai amănunțite și a decis să înceapă cu o ecografie. El a descoperit că ficatul său era de trei ori mai mare decât era normal. Copilul a fost transferat de urgență cu avionul la Centrul Spitalicesc al Universității Laval din Quebec, unde a fost supus la o serie de examene mai aprofundate. Alertată de fostul ei bărbat, Stephanie, care nu a reușit să închidă un ochi toată noaptea, a sărit în mașina sa dis de dimineață și s-a deplasat cu mama sa la spital pentru a fi alături de Ludovic.

Așezată pe un scaun pe holul spitalului, Nathalie Madore, bunica lui Ludovic, aștepta pe fata sa care se afla într-un birou să întâlnească specialiștii. "Când a ieșit, am înțeles după fața sa că era foarte grav!", povestește ea. Ludovic avea un hepatoblastom, un cancer de ficat într-un stadiu avansat. "Tumoarea malignă nu era operabilă și metastaze se răspândiseră deja și la plămâni", povestea Stephanie. Ludovic era intubat și a fost ținut la te-

rapie intensivă timp de două săptămâni. Însă bebelușul a dejucat pronosticurile cele mai sumbre și s-a întărit în așa măsură că a fost capabil să suporte tratamentele de chimioterapie.

A început deci, o lungă perioadă de încercare pentru Stephanie și mama sa, care și-au abandonat temporar serviciile. Nu se punea problema pentru Nathalie, tânăra bunică de 46 de ani, să-și lase fără sprijin nepotul și fata în această grea încercare. "Ei sunt o parte din mine, spune ea. Oricare ar fi dificultățile nu o să-i abandonez niciodată."

Din fericire, un înger veghea. În fața necazului, Caroline Masse, o prietenă de familie, mama a doi copii, a lansat un apel la populația din Bas-Saint-Laurent... și a putut strânge donații în jur de 20.000$. Scăpați de problemele financiare, Stephanie și Nathalie, au putut să-și consacre toată energia pentru a-l sprijini pe Ludovic în procesul de vindecare. Timpul părea să fie foarte prețios. Ele stăteau de dimineață până seara la căpătâiul lui Ludovic, pentru a-l ajuta să mănânce și să se joace cu el, însă nu ieșeau decât pentru a cumpăra mâncare și scutece pentru copil.

Doar o grefă de ficat l-ar fi putut salva pe copil, dar înainte el trebuia să facă chimioterapie pentru două luni, pentru a distruge leziunile pulmonare canceroase și a-i mări șansele să supraviețuiască. În data de 1 martie 2021, el a fost transferat la Montreal, la CHU Sainte-Justine, singurul centru de grefe hepatice pentru copii din Quebec. Acolo i-au verificat încă odată starea plămânilor și spre marea satisfacție a doctorului Michel Lallier, chirurgul specializat în grefe hepatice și renale, metastazele dispăruseră complet, grație tratamentului oncologic.

Ludovic a fost înscris pe o listă

continuare în pag. 17

continuare din pag. 16

de aşteptare pentru a putea primi o grefă de la un copil decedat, cum erau exigenţele protocolului, însă doctorul Lallier a sugerat o donaţie de la cineva în viaţă pentru a nu aştepta foarte mult timp (câteva luni). Împreună cu rinichiul, ficatul este singurul organ care poate fi donat între persoane în viaţă. Desigur se ştie că doar o parte din ficat se donează şi care se va regenara complet în interval de un an. Ficatul unei femei este în general mai mic şi se pretează mai bine când este vorba de a se dona o parte pentru un copil. Şi în cazul unei donaţii mamă-fiu, erau şi mai puţine riscuri de rejecţie deoarece codurile lor genetice sunt foarte apropiate, precizează dr. Andre Roy, chirurg hepatobiliar şi pancreatic la CHUM, unicul spital pentru adulţi din Quebec, care practică această chirurgie.

Pe la jumătatea lunii aprilie 2021, Stephanie care locuia de un timp cu mama sa în gazdă la Manoir Ronald McDonald, aflat în spatele spitalului CHU Sainte-Justine, s-a prezentat la CHUM pentru a i se face diverse analize fizice şi psihologice, pentru a evalua compatibilitatea cu fiul ei. Apoi s-a reunit un comitet medical independent, căruia i-a revenit greaua sarcină de a autoriza sau nu efectuarea grefei.

"Donatorii trebuie să aibă o legătură familială sau afectivă cu receptorul şi trebuie să aibă între 18 şi 60 de ani, iar în plus trebuie să aibă şi aceeşi grupă sanguină, explică doctorul Roy. Cu cât sunt mai tineri şi în formă, cu atât rezultatele sunt mai bune." Verdictul comitetului a fost pozitiv, spre marea uşurare a tinerei mame. Ludovic era al 14 copil care profita de o donaţie de la o persoană în viaţă de la crearea programului pentru donatorii în viaţă, în anul 2010 la CHU Sainte-Justine.

"Vreau să o fac! A răspuns fără să ezite Stephanie, cu privirea plină de speranţă. Nu vreau să-mi pierd băiatul!" Operaţia nu era fără riscuri şi, deasemenea cu posibile complicaţii, ea chiar poate să cauzeze moartea donatorului dar în foarte rare cazuri. Însă Stephanie era optimistă: şi alţii au făcut această alegere înaintea mea. "Noi facem în jur de 8 grefe hepatice pe an la CHU Sainte-Justine şi jumătate din copii sunt salvaţi graţie donatorilor în viaţă, deoarece această chirurgie este din ce în ce mai cunoscută şi practicată", explică doctorul Lallier.

Sarah Tessier a cărui fiu Jack s-a născut în luna octombrie 2016 cu o boală degenerativă, atrezie biliară, nu a ezitat să se folosească de un donor în viaţă. "Am fost panicată, dar în acelaşi timp eram dispusă să fac orice pentru a-l salva pe Jack!" povesteşte mama, care avea 32 de ani în acel moment. Grefa a fost făcută în luna februarie 2018, iar Jack se simte astăzi foarte bine. "Cicatricea de 25 centimetri, îmi aminteşte tot timpul că fiul meu nu a fost niciodată mai aproape de mine ca în acel moment!" afirmă Sarah Tessier.

Câteodată, urgenţa basculează totul în viaţă. Micuţa Shae Balogun avea 11 luni, în martie 2018, când medicii i-au descoperit o insuficienţă hepatică severă. Atacată de sistemul său imunitar, ficatul ei a încetat să mai funcţioneze în patru zile, obligându-i pe medici să o plonjeze într-o comă artificială şi să o conecteze la o maşină care să-i purifice sângele. Zece zile după diagnostic, bebeluşa a primit o grefă de ficat de la mama sa, Renee-Claude Lessard, chiar dacă procesul de teste şi luarea deciziei dura de obicei în jur de patru săptămâni. "Când m-am trezit din anestezie, soţul m-a sunat să-mi spună ca Shae a fost salvată, îşi aminteşte această mamă de familie, în vârstă de 39 de ani. Am început să plâng de bucurie."

În data de 13 mai 2021, Stephanie Harrisson era condusă în sala de operaţie, la CHUM, în timp ce la câţiva kilometri distanţă, la CHU Sainte-Justine, Ludovic era şi el pregătit pentru intervenţie. În timpul operaţiei care a durat patru ore, docturul Andre Roy, asistat de doctorul Lallier, a extras o parte din ficatul lui Stephanie. Grefa a fost apoi vidată de sânge, pentru a neutraliza acţiunea celulelor şi a evita deteriorarea acesteia, apoi a fost pusă într-o geantă cu gheaţă, unde plutea într-un lichid de conservare. Timpul maxim pentru a efectua transplantul în condiţii bune era de 12 ore.

După ce a fost extras din corpul lui Stephanie, organul a fost transportat într-o maşină de poliţie, însoţit de doctorul Lallier, cu direcţia CHU Sainte-Justine. Acolo o altă echipă era deja pregătită să asiste medicul pentru a efectua transplantul care va dura în jur de zece ore. Doctorul Lallier, unul din cei doi chirurgi care practică acest tip de intervenţii pediatrice de la donatori în viaţă din Quebec, a scos mai întâi ficatul lui Ludovic, ros de cancer. Apoi a pus în abdomenul copilului grefa, a cărei dimensiune corespundea cu 10% din ficatul lui Stephanie. Înconjurat de o duzină de infirmiere şi în pofida agitaţiei care era într-o sală de operaţie, chirurgul a legat calm dar rapid vasele sanguine, pentru a putea iriga din nou organul. Mişcările sale erau precise, studiate la milimetru şi la secundă. A fixat spre sfârşit şi ultimele vase care urmau să transporte bila.

"Ceea ce mă făcea să mă tem cel mai mult, era faptul de a mă

continuare în pag. 18

Atenție la vorbire!
sau
(Cuvântul care face prieteni)
Vorbirea care... împușcă!

-partea a 7-a-

GEORGE UBA - vicepreședinte
Asociația „Ridică-te și umblă”

Funcția limbii este să aducă comunicare, apropiere, înțelegere, descoperire, prietenie, motivație. Dar ca să tragă în alții împușcând cu gloanțele cuvintelor în inimă și minte e un mod criminal de manifestare. Și e inuman! Până aici suntem cu toții de acord.

Dar în practica noastră, nu ni se pare penal să criticăm, să bârfim, să etichetăm sau să punem la zid pe cei pe care îi socotim indezirabili. Care e rațiunea pentru care apăsăm pe trăgaciul cuvintelor ce ofensează și declasează pe cei care ni se par inutili și poate chiar periculoși pentru înaintarea noastră?

Criza de imagine este ceea ce ne motivează la mitralierea persoanelor care ar putea să ne întunece orizontul. Cu cât lovim pe cel incriminat cu atât credem că noi suntem mai buni. Facem toate eforturile să scoatem la iveală scăderile și impuritățile altora, ca prin comparație să ne detașăm cât mai mult de ei, pentru a ne sublinia superioritatea noastră. În felul acesta ne umplem paharul vieții cu mândrie, egoism, grandomanie, neprihănire proprie, iubire de sine și ascendență față de alții. Aruncând otravă, dovedim că înlăuntrul nostru avem otravă. Dai din ce ai. Scopul este de a elimina pe așa numitul agresor, pentru simplu motiv că ne-a tăiat calea și ne-a încetinit mersul. Ce am câștiga și ce am pierde folosind atacul furibund cu arma (cuvinte pline cu ură) din dotare? Aparent am căpăta superioritate față de cel pus la zid.

De pierdut pierdem omenia. Pierdem încrederea altora. Pierdem cinstea. Pierdem curăția sufletească. Pierdem pacea lăuntrică. Pierdem veșnicia! Merită?

-va urma-

.....De pretutindeni..... .....De pretutindeni..... .....De pretutindeni.....

continuare din pag. 17

trezi după operație și să aflu că Lulu era mort”, ne spune tânăra mamă.

Stephanie a fost spitalizată timp de șase zile, în timp ce fiul ei a trebuit să stea în spital sub observație o săptămână. Apoi micuțul a trebuit să mai facă un ultim ciclu de chimioterapie. “În timpul ultimului său tratament, în data de 30 iunie 2021, el s-a ridicat spontan și a început să meargă, pentru prima dată, ne povestește Nathalie, bunica sa, emoționată. I-am întins brațele, în timp ce o infirmieră la fel de încântată ca și mine ne-a filmat cu telefonul său mobil, imortalizând acest moment magic.” Stephanie, Nathalie și Ludovic au părăsit în sfârșit CHU Sainte-Justine la începutul lunii august 2021, după șapte luni de spitalizare.

Fericită că a putut să se întoarcă în Bas-Saint-Laurent (pe meleagurile natale), tânăra mamă era plină de recunoștință privindu-l pe Ludovic, de 2 ani, râzând și jucându-se cu sora sa mai mare Britany, care nu-l văzuse decât de două ori în această perioadă de șapte lungi luni de spitalizare. Speranța de viață a micuțului este comparabilă cu cea a celorlalți copii de vârsta sa, doar dacă s-ar întâmpla vreo catastrofă... dar nu se pune problema să se gîndească la așa ceva Stephanie. În mintea ei, ea îl vede crescând, devenind adolescent, apoi un bărbat împlinit.

“I-am dat viață de două ori lui Ludovic. L-am adus pe lume, apoi i-am oferit o parte din mine, pentru ca el să fie pentru totdeauna alături de noi!”

-sfârșit-

Sursa: Selection.ca – 03 / 2022
Trimis: ***TRAIAN FLOREA*** *- Canada*

Dat fiind termenul de trimitere a revistei la tipografie, scrisorile, sms-urile, e-mail-urile,... voastre trebuie să ajungă la mine până pe data de 28 a lunii de dinainte de luna de apariție a revistei. Nr. următor va fi în FEBRUARIE sau MARTIE 2024!

Mulțumesc mult pentru înțelegere!

Doresc să corespondeze:

Paul

Tânăr, 45 de ani, cu o dizabilitate fizică, doresc să cunosc o fată sufletistă și credincioasă, cu vârsta cuprinsă între 30-45 ani, pentru o relație serioasă. Menționez că locuiesc în Iași și pot fi sunat la tel. 0747-040411 – Paul.

Bogdan

Bună, sunt Bogdan, am 41 de ani, caut o fată/ femeie serioasă, cu vârsta între 24 si 39, pentru prietenie / căsătorie. Accept cu copii. Nu caut aventuri. Pot fi găsit la 0773-935741 sau 0730-794549

Dragotă Ionuț Cosmin

Tânăr, 38 de ani, am 1,75 m înălțime, ochii albaștri, părul brunet, 70 de kg., cu mustață și cioc. Doresc să cunosc o fată de vârstă apropiată, ori o doamna divorțată, de 40 maxim 44 de ani, pentru o relație serioasă cu mine, de prietenie, inclusiv căsătorie. Cine vrea să mă cunoască mai bine mă poate suna la nr. de tel. 0745-898368 și 0754-801533 și 0764-104277. Sunt disponibil non-stop. Nu răspund la nr. privat. Sunt disponibil și pe WhatsApp. Rog seriozitate.

Maria

Mă numesc Moinescu Maria, am 41 de ani, sunt din București și aș dori să cunosc un băiat tot din București, să aibă între 41-45, din București, să aibă casă și un loc de muncș în București. Aștept cine vrea să vorbească cu mine. Pe facebook moinescumaria. Rog seriozitate!

Nicu

Am 25 ani, nu am nici o dizabilitate, și caut o fată cu probleme mai ușoare, cu vârsta de 21 de ani, pentru prietenie / căsătorie. Tel. 0756-375697

David Florin Dănuț

Mă numesc David Florin Dănuț și sunt din Târgoviște. Am 40 de ani și aș vrea să cunosc și eu o fată pentru prietenie, eventual căsătorie. Am boala Parkinson și nr meu de telefon este 0734-313142

Gogu - Pitești

Sunt nevăzător și aș vrea și eu o prietenie cu o fată chiar dacă ar fi nevăzătoare sau mai bine ar fi dacă ar fi să vadă un pic și ea sau dacă cumva are și alt diagnostic fără o mână n-ar fi nici o problemă. Am locuință confort 1, stau singur, am tot ce trebuie și financiar sunt bine. Vă dau nr. de telefon să mă sune persoana respectivă la orice oră 0731-241514.

Gheorghiță

Mă numesc Gheorghiță, am 46 ani, am gr. 2 și am două pensii. Sunt din Prahova și vreau să cunosc o fată de vârstă apropiată, cu vârsta 39 – 48 ani. Să fie serioasă. Poate să aibă și un copil. Pentru prietenie / căsătorie. Tel. 0762-245650.

Nelu

Mă numesc Nelu, am 46 de ani. Am gr. 2. Vreau să îmi găsesc jumătatea, să fie serioasă, cum sunt și eu. Pentru prietenie / căsătorie. Să aibă între 44-48 ani. Pot fi sunat la 0774-093535.

Ion

Domn serios, 65 ani, fără obligații, pensionar, cu un handicap mic, gradul 2, situație materială bună, doresc cunoștința unei doamne, cu vârsta cuprinsă între 55 și 60 ani, fără obligații, cu o ușoară deficiență fizică, pentru convieţuire împreună. Telefon 0726-590540. Sunt din Teleorman.

Marian

Mă numesc Joițoiu Marian, am 36 de ani, am probleme de vedere și doresc să comunic cu fete serioase, de vârstă apropiată, pentru prietenie, eventual și căsătorie. Tel. 0785-710466. Facebook: https://www.facebook.com/mariannelu.joitoiu

Zaharia Petruț

Mă numesc Zaharia Petruț, am 51 de ani și doresc să cunosc o fată pentru prietenie / căsătorie. 0746-752291.

Cornel

Am 33 de ani, am probleme de vedere și caut o fată cu vârsta între 18-40 ani, în vederea unei relații serioase, pentru prietenie / căsătorie. 0757-474940

Puiu

Domn serios, 58 ani, fără obligații, pensionat medical, situație materială bună, integrat social, doresc cunoștința unei doamne, cu vârsta cuprinsă între 55-60 ani, fără obligații, cu o ușoară deficiență fizică, pentru convieţuire. Tel. 0768-238458 și 0721-541430.

Nota redacției: Responsabilitatea corectitudinii informațiilor din anunțuri, aparține în totalitate autorilor!

P.S. Pentru cei/cele care aleg să sune, rog ca limbajul și modul de exprimare să fie unul caracterizat de respect și bun simț. Îndemn să sune numai cei/cele care au gânduri și planuri serioase în ceea ce privește începerea unei relații. De asemenea, dacă persoana contactată refuză să mai continue, respectați-i dorința, nu o/îl sâcâiți, sunând continuu!!!

SPONSOR: A.S.I. ROMANIA
CONTACT: Str. Mureșului, nr. 1, loc. Nazna, jud. Mureș, cod 547526 tel. 0265-320548;
www.asiromania.ro

Asociația "HandHope"
Burcea Aurel, str. Băltăreţu nr. 565, loc. Peretu, jud. Teleorman, cod 147240,
Tel. 0765-365533 e-mail: aurelsda@yahoo.com
C.I.F. 14877902
Cod IBAN: RO80RNCB0245036735870001 B.C.R. Alexandria
ISSN 2360 - 6061 ISSN-L 2360 - 6061

Tipărită la Tipografia „Gîgîlice", tel. 0247-313041 și 0748-137997

„Dacă nu știi să fii fericit
cu ceea ce ai,
nu vei fi niciodată fericit
cu mai mult”

ISUS AL MEU PRIETEN

Tu vii pe nori, Tu vii pe soare
Tu vii la rău și bine.
Mă urmezi pe orice creare
Ce duce la Tine, ce duce la Tine.

Tu strălucești în fiecare floare
În stropii de ploaie ce-mi ating fața
Așa cum sunt îmi dai splendoare,
Îmi știi viața, îmi știi viața.

Tu vindeci sufletul meu,
Rănile de pe corp ce dor
Mă ții de mână mereu
Mă ajuți sa zbor, mă ajuți să zbor.

Cu gândul spre imensități albastre
Prin rugăciune să Te regăsesc
Cuvintele mele măiestre
Îți spun că Te iubesc, Te iubesc.

Tu știi de râd sau plâng
Ce spun, ce gândesc eu
Întind mâna și Te ating
Isus prietenul meu, prietenul meu.

Valeria Fencea
Ciutelec - Bihor
din vol. „Caruselul Cuvintelor”

„În viața noastră de zi cu zi
trebuie să ne dăm seama
că nu fericirea ne face recunoscători,
ci recunoștința ne face fericiți.”
Albert Clarke

ÎMPREUNĂ